

Strýček Slon přichází

Maminka a tatínek se vydali na moře
na plachetnici.

Nemohl jsem plout s nimi. Teklo mi
z chobotu a bolelo mě v krku.

Šel jsem domů lehnout si do postele.

Přihnala se bouřka, zuřila jako pominutá.

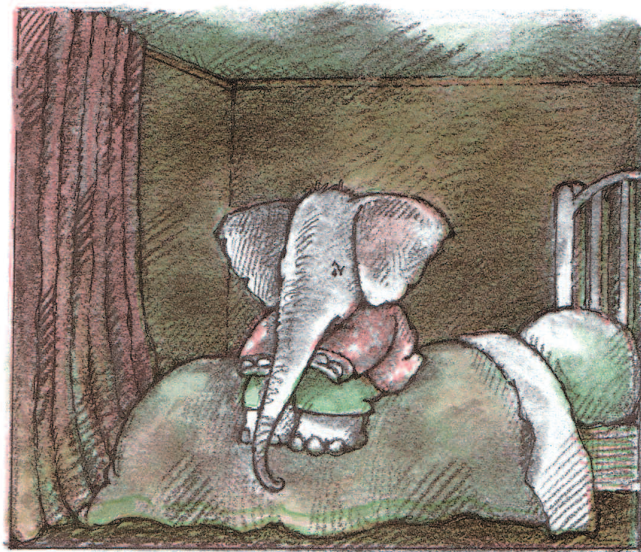
Loďka se nevrátila do přístavu.

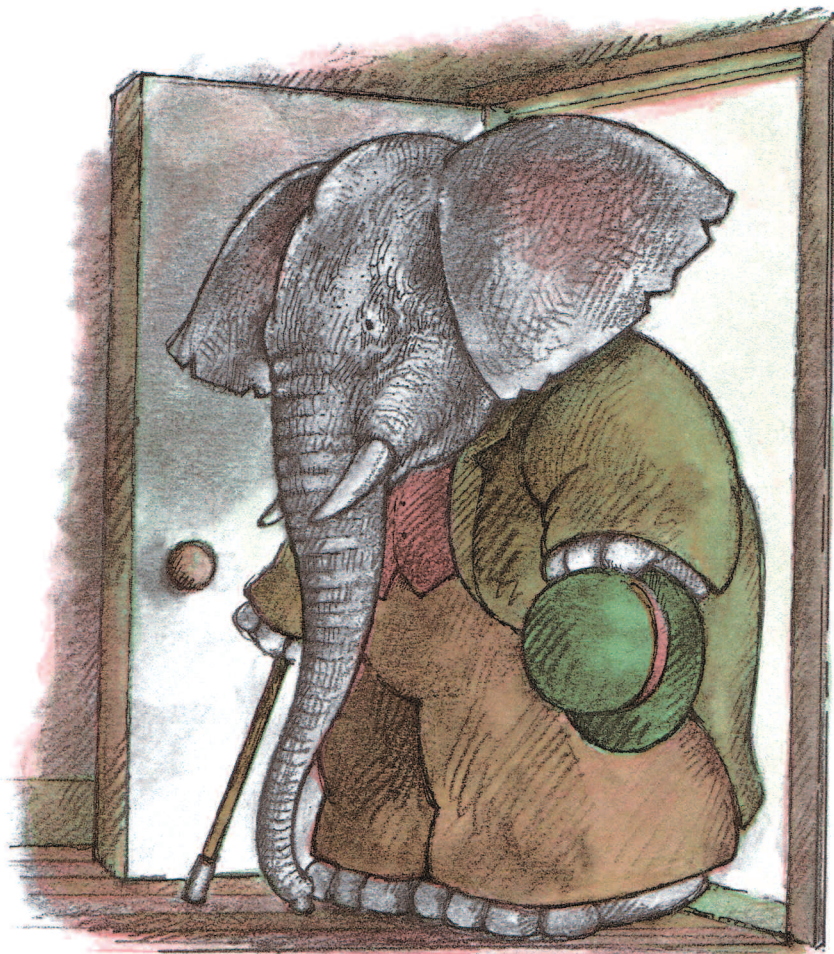
Rodiče se kdesi na moři ztratili.

Zůstal jsem sám.

Zavřel jsem se ve svém pokojíku

a zatáhl závěsy.

Vtom jsem zaslechl, jak u mě někdo
otvírá dveře.

„Nazdárek, jsem tvůj strýček Slon,“
řekla velká hlava.

Zadíval jsem se na strýčka.

„Proč si mě tak prohlížíš? Je na mně
něco divného?”

Aha, nelíbí se ti asi moje vrásky.“

„No, máš jich docela hodně,“
poznámenal jsem.

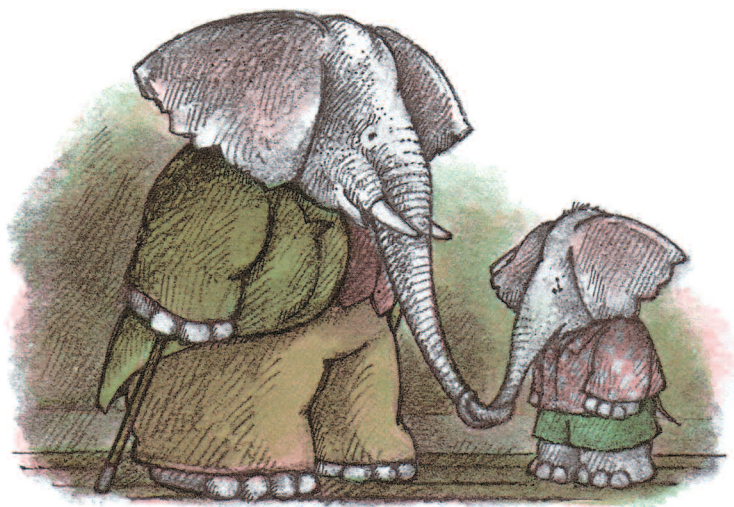
„To tedy mám!“ zvolal pyšně strýček.

„Mám víc vrásek než strom listí.

Mám víc vrásek, než je písku na pláži.

Mám víc vrásek, než je hvězd na obloze.“

„Proč máš tolik vrásek?“ zeptal jsem se.

„Protože jsem starý,“ odpověděl strýček Slon.

„Ale teď už pojd' odsud, z tohoto temného místa.“

„A kam mám jít?“

„Ke mně na návštěvu,“ navrhl strýček Slon.